

**46
FESTIVAL
DE
TORROELLA**

**31.07.26
20.30 H.
AUDITORI
ESPAITER**

**Orquestra Simfònica
de Barcelona i
Nacional de Catalunya
& Josep Colom**

**L'AMOR
TAMBÉ
DEIXA
RASTRE**

PROGRAMA

El conflicte interior de Beethoven

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770-1827)

Concert per a piano i orquestra núm. 5 en Mi bemoll major, Op. 73

44'

Allegro

Adagio un poco mosso

Rondo: Allegro ma non troppo

PAUSA

LUDWIG VAN BEETHOVEN

Simfonia núm. 6 en Fa major, Op. 68, «Pastoral»

42'

I. Erwachen heiterer Empfindungen bei der Ankunft auf dem Lande (Despertar d'alegres sentiments amb l'arribada al camp): Allegro ma non troppo

II. Szene Am Bach (Escena al costat del rierol): Andante molto mosso

III. Lustiges Zusammensein der Landleute (Alegre reunió de camperols): Allegro

IV. Gewitter. Sturm (Llampecs. Tempesta): Allegro

V. Hirtengesang. Frohe und dankbare Gefühle nach dem Sturm (Himne dels pastors. Alegria i sentiments d'agraïment després de la tempesta): Allegretto

Durada aproximada: 105 minuts amb una pausa de 20 minuts

**ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA**

Josep Colom piano

Vitali Alekseenok director

AL COR DE BEETHOVEN

Quan parlem del cor d'una persona no ens referim únicament a l'òrgan que sosté la vida. També pensem en el lloc on intuïm que habita la seva identitat més profunda, allò que dona sentit a tot el que és i a tot el que fa. Amb els grans creadors passa alguna cosa semblant. Tota la seva obra és necessària per comprendre'ls, però no totes les pàgines ocupen el mateix lloc dins la nostra imaginació. Hi ha obres primerenques que ens permeten assistir al naixement d'una veu; n'hi ha de tardanes que obren camins insospitats i semblen avançar-se al futur; n'hi ha d'excepcionals per la seva singularitat o perquè desafien les convencions del seu temps. I després hi ha aquelles obres que, sense ser necessàriament les més revolucionàries ni les més difícils, constitueixen el centre de gravetat de tota una trajectòria. És allí, en aquest rovell de l'ou, on un compositor es reconeix més plenament i és també allí on nosaltres, els seus oients, acostumem a reconèixer-lo.

Aquest rovell de l'ou no és una categoria musicològica, sinó cultural. No estableix una jerarquia de qualitat entre unes obres i unes altres, ni pretén reduir la riquesa d'un creador a unes poques partitures. Més aviat assenyalava aquell lloc on una tradició torna una vegada i una altra perquè hi reconeix una part essencial de si mateixa. Hi ha llibres, pintures, edificis o composicions musicals que acaben convertint-se en memòria compartida. No perquè la història els hagi decretat imprescindibles, sinó perquè cada generació hi continua trobant preguntes i respostes que encara la interpel·len.

Pocs compositors ocupen un lloc tan central en la memòria musical europea com Ludwig van Beethoven. Abans d'ell, la tradició clàssica havia assolit un equilibri extraordinari; després d'ell, res no tornaria a ser exactament igual. La seva música representa un punt d'inflexió en la història de la cultura europea, no perquè clausuri una època, sinó perquè les conté gairebé totes: culmina l'herència del classicisme i obre les portes del Romanticisme, però, al mateix temps, continua parlant-nos amb una immediatesa que transcendeix qualsevol estil. Beethoven és, sens dubte, un dels grans centres de gravetat de la tradició musical occidental.

La seva producció abraça territoris molt diversos: hi conviuen les obres d'aprenentatge, els experiments més agosarats i les visions dels últims anys. Les primeres sonates encara dialoguen amb Haydn i Mozart; els últims quartets, la *Gran fuga*, la *Missa solemnis* o les *Variacions Diabelli* semblen obrir finestres cap a un món que el segle XIX encara trigaria a comprendre del tot. Totes aquestes obres són indispensables per conèixer la seva evolució i la seva audàcia creadora. Però hi ha també un conjunt de partitures en què el seu llenguatge arriba a un equilibri gairebé perfecte entre innovació, força expressiva i capacitat de comunicació. És aquest conjunt el que, amb el pas del temps, ha acabat convertint-se en el centre de gravetat, en el "cor" de la seva obra. És el Beethoven de la *Tercera* i la *Cinquena* simfonies, de l'*Appassionata*, del Concert *Emperador* i de la *Pastoral*. No és

tot Beethoven — un artista no cap en unes poques obres —, però és, probablement, el Beethoven que més profundament ha modelat la nostra manera d'entendre què pot arribar a ser la música.

El *Concert per a piano i orquestra núm. 5 en Mi bemoll major*, compost el 1809, pertany de ple a aquest moment de plenitud. Beethoven el va escriure mentre Viena patia els bombardeigs de les tropes napoleòniques i quan la seva sordesa avançava inexorablement. És admirable que, enmig d'aquelles circumstàncies, sorgís una música tan afirmativa. No hi trobem resignació, sinó una confiança gairebé inesgotable en la capacitat de l'ésser humà per transformar l'adversitat en energia creadora.

El sobrenom d'*Emperador*, afegit després de la mort del compositor, probablement no hauria complagut un Beethoven profundament decebut per l'evolució política de Napoleó. Tanmateix, no resulta difícil entendre per què la tradició l'hagi conservat. Des dels primers compassos, quan el piano intervé abans que l'orquestra hagi exposat els seus temes, la música desprèn una majestat completament nova. Però aquesta grandesa no és la del poder ni la de la dominació. És la de la llibertat creadora. El piano no s'imposa a l'orquestra; dialoga amb ella en peu d'igualtat, integrat en un discurs simfònic d'una amplitud sense precedents.

És admirable que, enmig d'aquelles circumstàncies, sorgís una música tan afirmativa. No hi trobem resignació, sinó una confiança gairebé inesgotable en la capacitat de l'ésser humà per transformar l'adversitat en energia creadora.

Aquest és el més simfònic dels concerts de Beethoven. El virtuosisme hi és present, molt present, però mai no constitueix un fi en si mateix. Tot tendeix cap a la construcció d'un gran arc expressiu que culmina en un dels finals més lluminosos de tota la literatura pianística. Entre el primer moviment i aquest desenllaç radiant, l'*Adagio* ofereix un dels instants de més profunda serenitat que Beethoven va escriure mai: una música que sembla respirar fora del temps.

La personalitat artística Josep Colom resulta ideal per explorar aquest univers. Al llarg de tota la seva trajectòria, el

pianista ha defugit qualsevol temptació d'exhibicionisme per situar-se sempre al servei de l'obra. Les seves interpretacions de Beethoven destaquen per la llibertat del fraseig, per la claredat de l'arquitectura i per una rara capacitat d'expressar la profunditat amb senzillesa i naturalitat.

Si el *Concert Emperador* representa el Beethoven de l'afirmació, la *Simfonia núm. 6 en Fa major* «Pastoral» ens condueix cap a una altra dimensió igualment essencial. Beethoven hi va escriure una indicació que ha esdevingut cèlebre: aquesta simfonia és «més expressió de sentiments que pintura». La precisió és decisiva. No es tracta de descriure paisatges, sinó d'expressar què experimenta l'ésser humà davant la natura.

El veritable clímax de la simfonia no és la tempesta, sinó la calma que arriba després, quan la música pren el seu alè més ample i es converteix en un commovedor cant de la gratitud.

Els cinc moviments formen un únic itinerari espiritual. L'arribada al camp, el murmur del rierol, la dansa dels camperols, la violència sobtada de la tempesta i el cant d'acció de gràcies final no són simples escenes pintoresques. Són etapes d'una experiència humana que va de l'alegria al temor i del temor a la reconciliació. El veritable clímax de la simfonia no és la tempesta, sinó la calma que arriba després, quan la música pren el seu alè més ample i es converteix en un commovedor cant de la gratitud. Estem davant la gratitud com una forma de saviesa.

Escoltades en una mateixa vetllada, aquestes dues obres revelen dues cares complementàries d'una mateixa personalitat. L'una contempla l'ésser humà des de la seva capacitat d'afirmar-se davant el destí; l'altra el contempla des de la seva capacitat d'integrar-se en un ordre més gran que ell mateix. Heroisme i contemplació, energia i serenor, voluntat i reconciliació: lluny de contradir-se, totes aquestes dimensions conviuen en un mateix univers moral i musical.

A Torroella de Montgrí, en una vetllada dedicada íntegrament a Beethoven, aquest viatge cap al cor de la seva obra és també una invitació a tornar a escoltar sense prejudicis dues partitures que, de tan conegudes, corren el risc de semblar-nos excessivament familiars. Les grans obres, però, mai no s'esgoten: només esperen que algú les escolti com si fos la primera vegada. Cada interpretació les renova; cada oient hi descobreix matisos que fins aleshores havien romàs ocults perquè, si l'obra no canvia, nosaltres sí que canviem i aquesta *Pastoral* d'avui – per a bé i per a mal – no podrà ser mai aquella que ens va meravellar quan la vam escoltar per primera vegada. Potser llavors ens interessava més la tempesta, potser ara ens interessa més la gratitud.

Potser és això, en definitiva, el que anomenem el cor de Beethoven. No un cànon immutable ni un catàleg d'obres més importants que unes altres, sinó aquell espai privilegiat on la seva veu continua bategant amb una intensitat excepcional. El *Cinquè Concert* i la *Sisena Simfonia* no resumeixen tota la immensitat del compositor – cap obra no podria fer-ho –, però sí que fan present, amb una claredat extraordinària, allò que la seva música té de més universal: la força i la tendresa, la llibertat i la serenor, la confiança en l'ésser humà i la reconciliació amb la natura.

Per això aquestes pàgines ocupen un lloc tan central en la nostra memòria musical. No perquè la tradició les hagi convertides en monuments intocables, sinó perquè continuen parlant-nos amb una veu que ens commou. Tornar-hi és tornar a un dels grans centres de gravetat de la cultura europea; és retrobar un llegat que no pertany només al passat, sinó que continua donant forma al nostre present. I és comprendre, una vegada més, que la música pot ser una de les maneres més profundes que tenim els éssers humans de comprendre el món i d'habitar-lo.

Xavier Pujol

FESTIVAL DE TORROELLA FES-TE'N SOCI/SÒCIA

Si t'agrada la música...
fes-te soci i sòcia del Festival de
Torroella de Montgrí i tindreu molts
avantatges:

L'entrada gratuïta al concert inaugural i
a concerts triats per l'organització dels
Festivals.

El 25% de descompte en el preu de
les entrades de la resta dels concerts
del Festival de Torroella de Montgrí i al
Brots Empordà.

Preferència en la compra d'entrades,
abans que es posin a la venda per al
públic en general.

Invitació per assistir
a la Festa del Soci.

Assistència i descomptes
a sortides culturals i al Club
de Clàssica.

L'entrada gratuïta a tots els concerts
de música de cambra del Cicle de
Concerts de Tardor-Hivern.

Informació prèvia de totes les activitats
que organitza Joventuts Musicals de
Torroella de Montgrí.

Col·laborem amb:

QUOTA ANUAL: 60€

Per a qualsevol dubte i més informació:

Festival de Torroella de Montgrí
Convent dels Agustins. Apartat de correus 70
17257 Torroella de Montgrí
Tel +34 972 76 06 05
info@festivaldetorroella.cat

JOSEP COLOM PIANO

Va néixer a Barcelona l'any 1947. La música era quelcom molt important i quotidià en el seu ambient familiar des que en té record. No era habitual en aquella època a Espanya. Sens dubte, aquesta circumstància i el fet que els seus pares, sense ser músics de professió, li donessin un suport incondicional tant emocionalment com econòmicament li ha permès gaudir d'aquest ofici tota la vida.

En la seva joventut va guanyar alguns concursos. Els internacionals de Jaén el 1977 i Santander el 1978 el van ajudar a començar a fer-se conegut a Espanya; molt més tard el Ministeri de Cultura li va atorgar el Premio Nacional de Música, que estima especialment perquè el deu a l'afecte dels seus col·legues de professió. A la dècada de 1980 la seva activitat pública va augmentar a poc a poc i actualment toca regularment amb pràcticament totes les orquestres espanyoles amb molt bons directors, així com en recital i música de cambra en els principals festivals i auditoris.

També fora de les fronteres manté una notable activitat, particularment a França on va viure força temps en la dècada de 1970, estudiant a l'École Normale de Musique, fundada per Alfred Cortot, i on va gravar la major part de la seva discografia per al segell Mandala, amb música d'autors tan diversos com Brahms, Franck, Blasco de Nebra, Mompou, Falla... Recentment, el segell RTVE ha editat un DVD amb el tercer concert de Prokófiev i un CD amb obres de Chopin, Debussy i Ravel, enregistraments en directe de l'arxiu de Ràdio Clàssica dins la sèrie *Grans pianistes espanyols*.

"Definitivament, prefereixo les gravacions en directe, encara que siguin més imperfectes. Són més reals. Les meves darreres gravacions són un intent de recrear l'esperit d'un concert en directe, a més de reunir les meves últimes

propostes estètiques", assegura Colom. Aquestes darreres gravacions consten de sis CDs del segell Eudora. Els dos primers, *Dialogue* i *Confluences*, interpreta, respectivament, obres de Mozart i Chopin, i obres de Bach i Chopin en alternança. En aquests enregistraments tracta de desmitificar les classificacions estilístiques que encasellen els compositors com a *clàssics*, *barrocs* o *romàntics*. El catàleg també inclou les tres últimes sonates de Beethoven alternant amb les seves *Bagatelles* Op. 126, les dues sonates en Si menor de Chopin i de Liszt en confrontació, una nova gravació de la *Música Callada* de Mompou i un CD en col·laboració amb la clarinetista Ona Cardona amb obres de Brahms, Schumann i Clara Wieck, i l'últim dedicat a quatre sonates de Mozart.

Durant alguns períodes aïllats de la seva vida s'ha dedicat també un temps a la composició musical, però des de fa uns anys s'hi està dedicant finalment amb regularitat i intensitat, i està publicant i estrenant obres, bàsicament de cambra o piano sol.

Molts músics han influït i influeixen en la seva evolució musical. Destaquen en els seus inicis el compositor (i llavors també pianista) Joan Guinjoan, que Colom tenia 19 anys el va ajudar a desenvolupar una manera d'abordar la música i l'execució pianística molt més racional i estructurada.

Un temperament reservat i introvertit fa que el seu món sigui el recital i la música de cambra, tot i que no ha renunciat a les ocasions de gaudir de les meravelles del repertori amb orquestra.

La pedagogia s'ha anat convertint a poc a poc en quelcom molt valuós i en una ocasió, gràcies al contacte amb els músics més joves, de renovar una vegada i una altra l'entusiasme per al redescobriment del gran repertori. A més d'impartir regularment classes magistrals, va ensenyar des de la seva fundació el 1990 a l'Aula de Música de la Universitat d'Alcalá de Henares i durant diversos cursos acadèmics, ha col·laborat amb el Conservatori Superior de Saragossa i amb Musikeon (València). A partir del setembre del 2012 va iniciar una nova etapa pedagògica al Conservatori Superior del Liceu (Barcelona).

Josep Colom va actuar per primera vegada al Festival de Torroella de Montgrí en l'edició de 1985 i hi va tornar en les de 2012, 2014 i 2020 i en el marc del Festival de Piano de Setmana Santa.

VITALI ALEKSEENOK

DIRECCIÓ D'ORQUESTRA

Des de l'agost del 2024, Vitali Alekseenok és director titular de la Deutsche Oper am Rhein, en la qual va començar com a mestre de capella la tardor de 2022. En la temporada 2025-26 ha dirigit les estrenes de *Fidelio* (versió de concert) i *Elektra*, així com les reestrenes de *Die Walküre*, *Le nozze di Figaro* i *Tosca* a Düsseldorf i Duisburg.

A més, la temporada 2025-26 també ha inclòs diversos debuts significatius per a Alekseenok: amb l'Orquestra Simfònica Alemanya (DSO) de Berlín, la Filharmònica de Dresden, l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Frankfurt, la Simfònica de Viena, la Filharmònica del Sud dels Països Baixos i l'Orquestra Nacional de Montpeller, així com amb l'Òpera Nacional de Lió (*Boris Godunov*) i la Semperoper de Dresden (*Madama Butterfly*).

La temporada 2024-25, Alekseenok va dirigir l'estrena de *Nabucco* i de *Lady Macbeth de Mtsensk* a la Deutsche Oper am Rhein, juntament amb les reestrenes de *La traviata*, *L'or del Rin* i *Eugeni Oneguï*. També va dirigir concerts de les orquestres Simfònica de Düsseldorf i Filharmònica de Duisburg. Com a convidat, ha actuat amb el ballet de l'Òpera Estatal d'Hamburg, amb l'Òpera Alemanya de Berlín i en compromisos simfònics amb la Robert Schumann Philharmonie de Chemnitz, l'Orquestra Simfònica Tirolesa d'Innsbruck, la Mecklenburgische Staatskapelle i l'Orquestra Simfònica de Jutlàndia del Sud, i ha retornat al Teatre Massimo Bellini com a director convidat principal amb la *Trilogia dell'estasi* i la *Tercera simfonia* de Mahler.

En temporades anteriors, Vitali Alekseenok va ser convidat amb l'Orquestra i Cor del Maggio Musicale de Florència, la Filharmònica Arturo Toscanini de Parma, l'Orquestra del Teatro Comunale de Bolonya, la RTÉ Concert Orchestra de Dublín, el Klangforum Wien, l'Orquestra de Cambra de Múnic, la Staatskapelle Weimar, l'Orquestra Simfònica de la Ràdio del Centre d'Alemanya (MDR) de Leipzig, la Filharmònica de Sofia i l'Orquestra Simfònica de Kíiv, entre d'altres, així com al Beethovenfest de Bonn i al Festival de Salzburg.

Alekseenok va estudiar trombó a Minsk (Belarús), a més de dirigir en ciutats com Sant Petersburg i Weimar. L'any 2021, va guanyar el primer premi del Concurs de Direcció Arturo Toscanini de Parma, ciutat on també va rebre el premi del públic i el premi a la millor interpretació d'una òpera de Verdi.

És autor del llibre *Die weißen Tage von Minsk (Els dies blancs de Minsk)*; S. Fischer Frankfurt, 2021) i és director artístic del KharkivMusicFest (Ucraïna) des del juny del 2021. Vitali Alekseenok és director titular de la Deutsche Oper am Rhein de Düsseldorf i Duisburg i director convidat principal del Teatre Massimo Bellini de Catània.

Vitali Alekseenok debuta en el Festival de Torroella de Montgrí

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

Amb una llarga trajectòria, fundada el 1944 per Eduard Toldrà, l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC) és actualment un instrument compromès amb el gran repertori simfònic, el patrimoni musical català i la nova creació. Un altaveu de la modernitat musical al sud d'Europa amb un fort compromís social i fortament arrelat a la seva ciutat.

Durant la temporada 2022-23, l'orquestra inicià una nova etapa amb Ludovic Morlot com a nou director titular, i la temporada 2024-25, la francobritànica Stephanie Childress ha estat la directora principal convidada fins la temporada 2025-26.

Al llarg de la seva història, l'OBC ha estat dirigida per batutes tan destacades com Sergiu Celibidache, Valeri Guérguiev, Christopher Hogwood, Mariss Jansons, Jesús López Cobos, Witold Lutosławski, Yehudi Menuhin, Mstislav Rostropóvitx, Kent Nagano o Heitor Villa-Lobos, entre d'altres.

L'orquestra col·labora habitualment amb grans artistes del panorama internacional, com Lang Lang, Janine Jansen, Mischa Maisky, Frank Peter Zimmermann, Arcadi Volodos, Vilde Frang, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Steven Isserlis, Patricia Kopatchinskaja, Renaud Capuçon, Yuja Wang, Khatia Buniatishvili i Hilary Hahn, entre molts d'altres.

El seu compromís amb la nova creació l'ha dut a encarregar obres als creadors més destacats a escala nacional i internacional, com Hèctor Parra, Bernat Vivancos, Thomas Adès, Joan Magrané, Ramon Humet, Benet Casablanca, Raquel García-Tomás, Luca Francesconi, David Lang, Lisa Streich, Olga Neuwirth o Cassandra Miller.

Des de fa uns anys, l'OBC desenvolupa una ambiciosa estratègia de posicionament internacional per mitjà d'una intensificació de la seva presència en entorns digitals,

a la vegada que projecta gires com les que l'han dut a actuar en sales tan icòniques com la Musikverein i el Konzerthaus de Viena, el Concertgebouw d'Amsterdam, el Royal Albert Hall de Londres, el Carnegie Hall de Nova York o el Suntory Hall de Tòquio. La temporada 2023-24, l'OBC va actuar a la icònica Elbphilharmonie d'Hamburg i a la històrica Konserthuset d'Estocolm, i el 2025 ho va fer al Festival de Pasqua d'Aix-en-Provence, a l'Auditorium de Lió i al Concertgebouw d'Amsterdam, i també ha tornat a l'Elbphilharmonie d'Hamburg.

En el marc del projecte discogràfic de L'Auditori, l'OBC disposa d'un catàleg d'àlbums simfònics publicats en forma digital i accessibles gratuïtament a la plataforma L'Auditori Play, entre d'altres. Cal destacar el projecte de l'enregistrament de la integral de l'obra simfònica de Maurice Ravel en mans del mestre titular Ludovic Morlot, de la que ja s'ha publicat tres volums, amb una molt bona acollida per part de la crítica especialitzada, com per exemple: «Poques vegades Ravel ha sonat tan màgicament encantat i tan subtilment orquestral» (*Rondo Magazin*) o «Cada època té els seus referents, no hi ha dubte que aquesta [edició discogràfica] formarà part del paisatge discogràfic del nostre temps» (*Crescendo Magazine*).

L'OBC ja ha publicat àlbums de compositors i compositores catalans com Robert Gerhard, Núria Giménez Comas, Hèctor Parra, Bernat Vivancos o Miquel Oliu, entre d'altres. També ha obert una línia editorial de compositores amb les quals l'orquestra manté una relació artística estreta, com és el cas de la canadenca Cassandra Miller, la nord-americana Gabriella Smith o la catalana Raquel García-Tomás.

L'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya va debutar al Festival de Torroella de Montgrí en l'edició de 1990 quan es deia Orquestra Ciutat de Barcelona, i hi va tornar en les edicions de 1993 i 2024.

ELS INTEGRANTS DE L'ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA:

VIOLÍ 1

Patricia Cordero*	Concertino
Raúl García	Assistent de concertino
Sarah Bels	
Pol Coronado	
Walter Ebenberger	
Zabdiel Hernández	
Lev Mikhailovskii	
Katia Novell	
Anca Ratiu	
Jordi Salicrú	
Sei Morishima*	
Bernat Prat*	

VIOLÍ 2

Joan Espina*	Solista
Emil Bolozan	Assistent
Maria José Aznar	
Patricia Bronisz	
Alzy Kim	
Melita Macelaru	
Octavi Martínez	
Ícar Solé	
Paula Banciu*	
Alexis Garita*	

VIOLA

Vladimir Percevic	Solista
Rocio Gómez*	Assistent
Noemí Fúnez	Assistent
David Derrico	
Josephine Fitzpatrick	
Franck Heudiard	
Miquel Serrahima	
Andreas Süssmayr	

VIOLONCEL

Audun André Sandvik*	Solista
Oriol Prat*	Assistent
Irene Cervera	
Marc Galobardes	
Jean-Baptiste Texier	
Lluc Pascual*	

CONTRABAIX

Christoph Rahn	Solista
Adrián Rescalvo*	Assistent
Gerard Dalmau	
Matthew Nelson	

FLAUTA

Christian Farroni	Assistent
Beatriz Cambrils	
Ricardo Borrull	Flautí

CLARINET

Pedro Franco	Solista
Francesc Navarro	

OBOE

Dolors Chiralt	Assistent
Maria José Meniz*	

FAGOT

Thomas Greaves	Assistent
Slawomir Krysmalski	

TROMPA

Juan Conrado García	Assistent
David Bonet	

TROMPETA

Mireia Farrés	Solista
Adrián Moscardó	

TROMBÓ

Gaspar Montesinos	Assistent
Pablo Rodríguez	

PERCUSSIÓ

Pere Cornudella*	
------------------	--

(*) Col·laboradors de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya

PROPER CONCERTS

Dissabte 01 d'agost
20.30 h Espai Ter

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

Pablo Ferrández violoncel
Andrés Salado direcció

Pau Casals, 150 anys

Pau Casals: *Sant Martí del Canigó* / **Piotr Ilitx Txaiovski:** *Romeu i Julieta, Obertura-Fantasia* / **Edward Elgar:** *Pompa i circumstància, Op. 39* Marxa núm. 1 en Re major / *Concert per a violoncel en Mi menor, Op. 85*

PREU: **Des de 42 EUR**

Diumenge 01 d'agost
20.30 h Espai Ter

QUARTET DIOTIMA

Yun-Peng Zhao violí
Léo Marillier violí
Franck Chevalier viola
Alexis Descharmes violoncel

30è aniversari

Maurice Ravel: *Quartet per a cordes en Fa major* / **Joan Magrané:** «ES» *Quartet per a cordes núm. 4* (obra estrena, encàrrec del Festival de Torroella) / **Claude Debussy:** *Quartet per a cordes en Sol menor, op. 10*

PREU: **Des de 38 EUR**

Festival de Torroella de Montgrí 2026
Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri
Twitter: @Fest_Torroella
Instagram: @festivaldetorroella
#FestivalTorroella

www.festivaldetorroella.cat

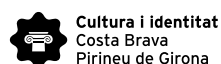
 **FESTIVAL
TORROELLA
DE MONTGRÍ**

 JM Torroella de Montgrí

Organitza:

Amb el suport de:

Digitalització dels programes de mà:

Pla de recuperació, transformació i resiliència

Mitjans oficials:

Col·laboradors:

El Festival és membre de:

Festival de Torroella de Montgrí 2026

Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri

Twitter: @Fest_Torroella

Instagram: @festivaldetorroella

#FestivalTorroella

www.festivaldetorroella.cat

